

היא שירחה בצה"ל - חיה כיום בקיבוץ ספר - חשבה שהיא ישראלית - אך המפד"ל קבע:

השבוע החל משרד הפנים באותו תהליך ביחס לגילוי עצמה.

כמו מסתננת

כל גבני משרד הפנים המפד"לי היא בכלל לא ישראלית. היא סתם רוסייה נוצרית. המפד"ל, כמו תלמידי הישיבה, אינם מייחסים חשיבות לשרות בצה"ל. מה שחשוב זה הדת של האמא, ואמא של גילי היא נוצרית.

בשל מוצא נורא זה גירש משרד הפנים את אחיה של גילי מן הארץ. עתה נילחמת גילי על זכותה להיות אזרחית במדינה אליה עלתה מרוסיה לפני 16 שנה. אבל משרד הפנים מתעקש להתנהג עם גילי כפי שנהג בשעתו עם אחיה.

***

תהליך משפטי

יוסי מילר (23) היה עד לפני שנתיים ישראלי, רב-טוראי בצה"ל. הוא הלם לערוך טיול קצר בעולם, עם שיחרור מהשרות הצבאי. אבל, משרד הפנים סירב לתת לו דרכון ישראלי, בטענה שיוסי איננו אזרח ישראלי, כי אינו יהודי. יוסי לא התעקש, ביקש להתאזרח, אבל גם זה לא היה פשוט. משרד הפנים דרש כי יוסי ירשום את עצמו כנוצרי. לפי הדת היהודית מי שאימו נוצרית - גם הוא נוצרי. לא חשוב למשרד הפנים מה אמרים על כך הנוצרים עצמם, המקבלים כנוצרי רק מי שהוטבל לנצרות.

לבסוף נרשם יוסי כ"רוסי". הנסיון של יוסי להשיג דרכון ישראלי היה מלכא. מה שניראה לו תחילה כזכות האלמנטרית, הפך לתהליך משפיל ומיגע, נסחב ונמשך משך חודשים ארוכים, עד שלבסוף ניתן לו הדרכון כנדבה. יוסי לא התעקש לשבת במדינה שלא רצתה אותו. היום הוא חי בדנמרק, נשוי לנוצריה. צה"ל הפסיד עוד רב-טוראי.

אומרת גילי: "המשפחה ליוותה אותו לגמל בלב שבלו ידענו שזה הפרתו הטוב ביותר שבבילו".

החליטו השניים להתחתן בנישואין אזרחיים בקפריסין. גילי פנתה למשרד הפנים וביקשה דרכון. זהו השלב בו טומן משרד הפנים את המלכודת שלו. מה שקרה לאחיה לפני שנתיים קרה לגילי עתה. פקדי משרד הפנים גילו כי אמא של גילי נוצרית.

הפקיד בחדר 23 התחלחל. איך יתכן שבת לא נוצרית תיקרא יהודיה בישראל, ועוד על גבי תעודת זהות של משרד הפנים המפד"לי. הפקיד דרש מגילי לשנות קודם כל את הפרט הזה. "אני דורש שתעשי את התיקון מיהודיה לנוצריה, אם לא תעשי - לא תקבלי אזרחות".

גילי חשבה לתומה שזו באמת חובתה על פי החוק, וכי הפקיד צודק. היא לא ידעה כי הפקיד המפד"לי משקר ביוזעין. הפקיד בחר 23 ידע כי קיים פסקדין עקרוני, השולל ממנו את הזכות לקבוע מי נוצרי. הוא ידע גם כי גילי זכאית לקבל דרכון על פי חוק השבות כיהודיה. אבל מצפוננו המפד"לי גרם לו לשכוח זאת. גילי התעקשה. היא איננה מאמינה בשום דת, ואינה רוצה להגדיר את עצמה כנוצריה. הפקיד עמד על שלו, ולבסוף הציע פשרה - לא יהודיה ולא נוצרית, סתם רוסייה. גילי הסכימה, בלב שבור ומושפל. השינוי נרשם בתעודת הזהות (ראה תמונה) וגילי חזרה עצובה לקיבוץ.

החבר יוסף קיש, שרעיון החתן נה עימו פוצץ את פרשת הכפיה הדתית החזקה, הוא חבר נחשון.

את רוסיה!

נחל שורק. מטרים ספורים מן הכניסה לקיבוץ ניצב שלט צהוב המזהיר: "זהירות - גבול לפניך!"

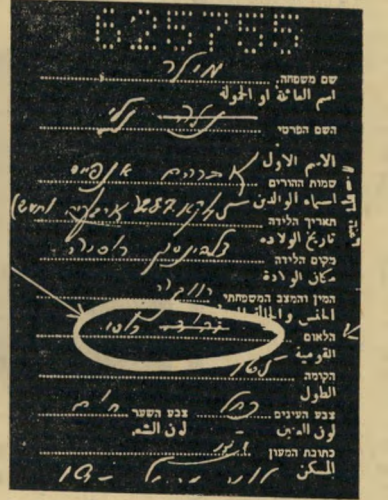
מי ישראלי?

כשיפרה נילי את קורותיה לחברי הקיבוץ, הוברר לה כי רומתה וכי נשי ללו ממנה זכויותיה.

הסתבר, כי בשל הסמכות שניתנה למשרד הפנים לקבוע מיהו יהודי, ניתנה למפד"ל גם הסמכות לקבוע מי ישראלי. התעלול הקטן של הפקיד בחדר 23 כמעט היקנה לו את הזכות לחייב את גילי להתאזרח כאילו היא רוסייה נוצרית, שהיגרה זה עתה ארצה.

אבל התעלול לא הצליח. בניגוד לאחיה יוסי, התעקשה גילי. היא פנתה דרך הליגה למניעת כפיה דתית אל היועץ המשפטי ל-ממשלה, התלוננה על איומים והטעיה. משרד הפנים דרש גילי לשנות את התיקון בתעודת הזהות שלה, ולהחזיר את הגדרתה הלאומית לקדמותה. אבל משרד הפנים, ש מיהר ושינה את הלאום מיהודיה לנוצריה תוך רבע שעה, לא נחפו לערוך את השינוי ההפוך.

האחירה בקיבוץ נחשון אינה דומה לזו של משרד הפנים. קיבוץ נחשון נמצא מול מוצבי הלגיון של לטרון, על כביש

האחיה הפקידים הדתיים אמרו: נוצרית. גילי הקיבוצנית קיט אמרה: יהודיה. התוצאה: רוסייה.

כדי להיות יהודיה ולקבל דרכון ישראלי, תיודק גילי מילר לעזרתו של בית המשפט העליון.

השבוע, כשנחתמה ברית כזאת, הושמעה בירושלים אנתה של הקלה.

היה ברור לכל: אם בכלל מסוגל עוד מישהו לרסן את הצמרת הסכיופוטנית הנוכחית של סוריה, ולשים קץ לפעולות אל-פתח ודומיהם, הרי זה נשיא מצריים.

דיונים במקום דם. כך נכנסה בעיית ישראל-סוריה לשלב חדש, ואולי מכריע. בשלב הראשון, כאשר החלו פעולות הרצח והחבלה בגבול מתרבים בקצב מבהיל, גבר הפיתוי להגיב מייד בפעולה צבאית ישראלית נרחבת.

הרגע הקריטי חלף, והעניין הונח על שולחן מועצת הבטחון של האו"ם. כל עוד (המשך בעמוד 12)

חודשיים, יעסקו מפא"י והממשלה כולה בטורתיקום עוד זמן רב.

יחסים מרחביים

זכות, "הרודן המצרי"

לפני עשר שנים זה היה מצלצל כבי דיתה. השבוע היתה זאת מציאות: ראשי המדינה תלו את תקוותם לקיום השלום במעשיו של עבד-אל-נאצר, "הרודן המצרי".

לפני עשר שנים, כשדובר על ברית צבאית מצרית-סורית, זה הקפיא את הרם בישראל. זה עודד פחדים של כיתור, של התקפה בשתי תזיתות.

די כך יהפוך תיק זה לתיק חשוב ומבוקש.

כך הורחב מיגרש המירוצים והוכפלו ה: אפשרויות: אפשר להעביר את שר התחבורה, האלוף משה כרמלי, אל טשרד הבטחון הפנימי, ולתת לאלהיו ששון את תיק התחבורה.

מציעי הצעה זו הסבירו, כי בכך יוכל אשכול למלא את דרישתו של ששון לתיק כלכלי. תעלול זה ישאיר את הרודן לפתיון.

אבל בצד כל המעלות, יש להצעה זו הרבה חסרונות. העיקרי: אשכול אינו יכול להוציא את הש"ב מידי מפא"י.

מכיוון שבכור שטרית יגמור את תפקידו רק בראשון לינואר, כלומר, בעוד

ומשה סרדינס, שני עסקנים עדיים מובהקים, מפעילים איש את חסידיו להמרצת מעמדם.

אחרון ברשימה הופיע שמואל טולידאנו. אחיינו של הרב טולידאנו המנוח, ויועצו של אשכול לעניינים ערביים. תומכיו הזכירו, כי במירוצי סוסים מגיע לפעמים המועמד ה-אחרון למקום הראשון.

בטחון פנימי. אשכול יכול היה לשחק בין המועמדים השונים, אבל בזה לא היה ממצה את כל האפשרויות הגלומות בהתפרטותו של שטרית. היו עוד אפשרויות, והעלעל עוד הצעות. למשל: להפוך את משרד המשטרה למשרד בטחון פנימי, שיכלול גם את המימשל הצבאי וגם את הש"ב. על-